

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: J. N.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kandalcem, Ph.D., LL.M.
sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Městský úřad Šternberk**
sídlem Horní náměstí 78/16, 785 01 Šternberk
zastoupený advokátem JUDr. Vilémem Králem
sídlem Olomoucká 89, 785 01 Šternberk

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v přestupkovém řízení vedeném pod sp. zn. OVV 15279/2023/NER,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OVV 15279/2023/NER ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 22 104,80 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Pavla Kandalice, Ph.D., LL.M., sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného ve shora uvedeném přestupkovém řízení. Žalobce byl příkazem ze dne 14. 2. 2024 uznán vinným z přestupku podle § 125c

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

odst. 1 písm. k) a písm. i) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Proti němu podal dne 13. 12. 2024 odpor, o kterém žalovaný dle žalobce dosud nerozhodl, resp. nepokračoval v řízení a nerozhodl ve věci. Žalobce neuspěl ani s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti.

2. V žalobě konkrétně uvedl, že po nahlédnutí do spisu zjistil, že tento obsahuje kamerový záznam zachycující přestupek, o který v řízení šlo. Z něj je zjevné, že řidičem vozidla není žalobce. Tato osoba posléze byla podat vysvětlení u Policie ČR, kde byla nesprávně ztotožněna jako žalobce a uvedla doručovací adresu X. Na tuto adresu byl posléze doručen příkaz ze dne 14. 2. 2024, kterým byl žalobce uznán vinným z předmětného dopravního přestupku. Dle žalovaného byl příkaz doručen fikcí. Žalobce však nebyl tou osobou, která byla podat vysvětlení a která současně žádala o doručování na adresu ve Š. Žalobce provedl vlastní šetření a zavolal na telefonní číslo uvedené na úředním záznamu sepsaném policií. Z následného hovoru zjistil, že podat vysvětlení byl jmenovec žalobce J. N., který se narodil stejného dne - X a jehož adresa pro doručování je X (dále jen „J. N. ze X“). Žalobci tedy nikdy nebyl příkaz řádně doručen, protože měl být doručován na adresu trvalého bydliště, proto nemohla nastat ani fikce doručení. Žalobce podal proti příkazu dne 13. 12. 2024 odpor, žalovaný však v řízení dále nepokračoval a je tedy nečinný. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. K důkazu žalobce navrhl zápis sepsaný jeho právním zástupcem a výslech J. N. ze X.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a toliko zrekapituloval průběh řízení.
4. Krajský soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že:
 - dne 17. 8. 2023 v obci Šternberk v areálu Městského úřadu Šternberk došlo k dopravní nehodě, kdy řidič vozidla VW Passat při couvání narazil do zadní části zaparkovaného vozidla TOYOTA Auris, poté z místa nehody ujel;
 - dne 11. 9. 2023 byl sepsán záznam o podání vysvětlení, ze kterého vyplývá, že se k policejnímu orgánu dostavil J. N., nar. X ve Z., trvalý pobyt X, telefon X, číslo OP X. Tato osoba popsala dopravní nehodu tak, že řídila vozidlo VW Passat, které měla zapůjčené od známého J. Š., jehož měla vyzvednout u Městského úřadu Šternberk. Při couvání narazila do zaparkovaného vozidla. Od nehody ujela, protože se J. Š. udělalo nevolno. To sdělila i lidem v okolí nehody. Osoba podávající vysvětlení uvedla adresu pro doručování X;
 - z kamerového záznamu je zřejmé, že řidič vozidla VW Passat při couvání narazil do zaparkovaného automobilu, krátce mluvil s lidmi v okolí nehody a poté z místa nehody ujel. Ze záznamu je patrný řidič vozidla;
 - příkazem ze dne 14. 2. 2024 žalovaný uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) a písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu tím, že při couvání způsobil dopravní nehodu, od které posléze ujel (jak je popsáno výše). Tento příkaz doručil žalovaný na adresu X. Zásilka obsahující příkaz byla uložena na poště a po uplynutí úložní doby vhozena do domovní schránky;

- dne 13. 12. 2024 podal žalobce odpor proti příkazu ze dne 14. 2. 2024, ve kterém upozornil na to, že on vozidlo neřídil (což mělo být zjevné z kamerového záznamu) a že došlo k chybné identifikaci osoby podávající vysvětlení;
 - žalobce podal dne 23. 1. 2025 návrh na přijetí opatření proti nečinnosti, kterému Krajský úřad Olomouckého kraje usnesením ze dne 4. 2. 2025 nevyhověl.
6. Z výsledku J. N. ze X soud zjistil, že to byl on, kdo dne 17. 8. 2023 způsobil dopravní nehodu v areálu Městského úřadu Šternberk. Vezl tam kamaráda J. Š. Při couvání narazil do zaparkovaného vozidla. Věc poté řešil s Policií ČR v Olomouci, kde se přiznal k tomu, že vozidlo řídil. Adresa X je adresou přechodného bydliště svědka, který si na ni nechává zasílat poštu.
 7. Svědek dále označil za svůj podpis uvedený na str. 2 úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 11. 9. 2023. Na dotaz soudu sdělil své telefonní číslo, které se shodovalo s tím, které je na tomto úředním záznamu uvedeno. Porovnáním podoby J. N. ze X a osoby na kamerovém záznamu soud zjistil, že se zjevně jedná o tutéž osobu.
 8. Po seznámení se správním spisem a provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že to byl J. N. ze X, kdo dne 17. 8. 2023 způsobil dopravní nehodu v areálu Městského úřadu Šternberk a kdo posléze dne 11. 9. 2023 podal vysvětlení u Policie ČR a požádal o doručování na adresu X.
 9. Krajský soud nemá důvod pochybovat o věrohodnosti svědecké výpovědi. Svědek dokázal popsat průběh nehody, který se shoduje s tím, jak je popsán ve správním spisu. Podpis na úředním záznamu označil za svůj a ten je zjevně odlišný od podpisu žalobce na plné moci založené v soudním i správním spisu. Telefonní kontakt uvedený na úředním záznamu sepsaném policií odpovídá telefonnímu kontaktu na J. N. ze Šternberka. Vše navíc podporuje kamerový záznam, na kterém je tato osoba jednoznačně seznatelná.
 10. Krajský soud si je vědom toho, že se na úředním záznamu o podání vysvětlení nachází číslo občanského průkazu žalobce a jeho adresa trvalého pobytu, to však lze snadno vysvětlit tím, že tyto údaje byly opsány nikoliv přímo z občanského průkazu, ale z evidence obyvatel, kde s ohledem na totožnost osobních údajů mohlo dojít k záměně žalobce a J. N. ze X. Faktická doručování adresa X ani telefonní číslo v evidenci obyvatel nejsou a tyto údaje mohly být sděleny jen J. N. ze X. S ohledem na průběh dokazování nebylo nutné zjišťovat přesný důvod záměny osobních údajů.
 11. Navržený důkaz v podobě záznamu sepsaného právním zástupcem žalobce soud neprovedl pro nadbytečnost.
 12. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
 13. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce se před podáním žaloby obrátil na nadřízený orgán s návrhem na přijetí opatření proti nečinnosti, jemuž nebylo vyhověno. K tomu je nutné poznamenat, že žalobce návrh na přijetí opatření proti nečinnosti učinil před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí v délce trvání 60 dnů (viz níže). Nicméně z usnesení žalovaného ze dne 18. 12. 2024, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o určení neplatnosti doručení, je zjevné, že žalovaný nehodlal na argumentaci žalobce stran záměny

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

osob přistoupit, tudíž nehodlá ve věci činit další úkony. Totéž pak vyplývá z usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4. 2. 2025, jímž tento správní orgán nevyhověl návrhu na přijetí opatření proti nečinnosti. Za této situace by dle názoru soudu bylo příliš formalistické, aby soud vyzval žalobce k opětovnému podání návrhu na přijetí opatření proti nečinnosti. Je též zjevné, že byla zachována žalobní lhůta. Žaloba je proto přípustná.

14. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) *správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.*
15. Ustanovení § 94 přestupkového zákona stanoví, že *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.*
16. Ustanovení § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že *proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpět vzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.*
17. Podle § 72 odst. 1 věty první správního řádu platí, že *rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením.*
18. Z ustanovení § 19 a § 20 správního řádu (zjednodušeně řečeno) vyplývá, že správní orgán doručuje písemnosti do datové schránky. Pokud ji adresát nemá, doručuje prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, pokud účastník nepožádal o doručení na jinou adresu.
19. NSS ve své judikatuře dovodil, že § 19 odst. 4 správního řádu stanovuje tři podmínky, jež musí být splněny, aby účastníkovi správního řízení bylo možno doručovat písemnosti na jím zvolenou adresu pro doručování: 1) účastník o to musí požádat, 2) nevylučuje to zákon nebo povaha věci a 3) tento způsob doručování může přispět k urychlení řízení (viz např. rozsudky NSS ze dne 15. 3. 2012, č. j. 7 As 131/2011-62, ze dne 30. 3. 2016, č. j. 4 As 40/2016-39 nebo ze dne 24. 1. 2025, č. j. 5 As 75/2024-24).
20. V nyní projednávané věci je sporné splnění první podmínky, tj. zda žalobce požádal o doručení na adresu U S. 2, Š. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce takovou žádost neučinil. Žalovaný proto nemohl žalobci doručovat písemnosti na uvedenou adresu. Příkaz ze dne 14. 2. 2024 tudíž nikdy nebyl žalobci řádně oznámen. Z tohoto důvodu nelze odpor podaný dne 13. 12. 2024 považovat za opožděný. Podáním odporu došlo ke zrušení příkazu ze dne 14. 2. 2024 a žalovaný měl pokračovat v přestupkovém řízení. Jelikož tak neučinil, je nečinný.
21. S ohledem na to soud rozhodl tak, že podle § 81 odst. 2 s. ř. s. přikázal žalovanému vydat rozhodnutí ve věci. Jelikož bylo prokázáno, že žalobce nebyl osobou, která dopravní nehodu způsobila, jeví se lhůta 15 dnů jako odpovídající.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě jím účelně vynaložených nákladů v plné výši. Krajský soud si je vědom toho, že žalovaný spoléhal na

správnost údajů obsažených v úředním záznamu sepsaném Policií ČR, avšak z pohledu žalobce je lhostejné, který orgán veřejné moci pochybil. Tím orgánem, který svou nečinností zasáhl do práv žalobce, byl žalovaný. Navíc poté co žalobce nahlédl do správního spisu (viz úřední záznam ze dne 18. 11. 2024) a v odporu výslovně upozornil na to, že osoba zachycená na kamerovém záznamu není žalobce, mohl žalovaný prostou kontrolou tohoto záznamu zjistit, že se skutečně jedná o jinou osobu, což by bylo zajisté zásadní indicií nasvědčující tomu, že žalobce nebyl osobou podávající vysvětlení. Žalovaný se tak snadno mohl soudnímu sporu vyhnout. Proto soud neshledal důvod k tomu, aby modifikoval právo žalobce na náhradu nákladů řízení, jak naznačoval zástupce žalovaného.

23. Náklady žalobce spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč. Dále spočívají v odměně advokáta za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a účast u jednání) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Soud nepřiznal zástupci žalobce odměnu za podání návrhu na přijetí opatření proti nečinnosti, protože se jedná o úkon správního řízení, nikoliv soudního. Odměna za jeden úkon činí dle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu 4 620 Kč, tj. celkem 13 860 Kč. K tomu náleží advokátovi žalobce náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 1 350 Kč. Dále zástupci žalobce náleží náhrada za cestovné motorovým vozem z Jestřebí do Olomouce a zpět [celkem 100 km, spotřeba 6,3 l/100 km, benzin při ceně 35,80 Kč/l dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 475/2024 Sb., náhradě ve výši 5,80 Kč/km dle § 1 písm. b) téže vyhlášky a při délce trvání jedné cesty 40 minut] ve výši 805,54 Kč a náhrada za promeškaný čas při této cestě (4 započaté půlhodiny při sazbě 150 Kč za započatou půlhodinu dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu) ve výši 600 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, náleží mu také náhrada za DPH ve výši 21 % počítaná z částky 16 615,54 Kč (náklady bez soudního poplatku). Celkové náklady žalobce činí 22 104,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 29. července 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu